

8) Hvis saadanne Klager foreligger, udbedes Oplysning om, hvilke Kommuner der har klaget, og om Aarsagen dertil.

til Raadighed i Kommunerne til personlige Tillæg; Kommunen havde den Gang 109 Aldersrentenydere, af hvilke 20 var i Alderen mellem 80—94 Aar, 26 mellem 75—80 og 19 mellem 70—75 Aar. 14 af disse Aldersrentenydere, der var i høj Grad affældige, havde i 1926—27 i alt oppebaaret 9 617 Kr. i Aldersrente; fra 1. Oktober 1927, da Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 traadte i Kraft, tilkom der dem i fast Aldersrente 5 682 Kr. eller 3 935 Kr. mindre, end de havde oppebaaret i 1926—27. Sogneraadet mente imidlertid, at det var nødvendigt, at der ydedes de paagældende lige saa meget i Aldersrente, for at de kunde eksistere, som inden Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 traadte i Kraft; men herved vilde omtrent hele det Beløb, der stod til Raadighed for Kommunen til personlige Tillæg, blive brugt til de fornævnte 14 Aldersrentenydere, hvorimod der intet vilde være til Ydelse af Sygehjælp, endsige personlige Tillæg paa Grund af anden Trang til Kommunens øvrige Aldersrentenydere.

Fremdeles har der for Ministeriet i indeværende Aar været forelagt en Sag fra Skanderborg Amtsrådsreds om, hvorledes Amtsrådet skulde forholde sig overfor Tunø Kommune, som i 1927—28 har anvendt et Beløb af 85 Kr. 32 Ø. udover, hvad Kommunen havde Hjemmel til, som Sygehjælp til en aldersrentenydende Kvinde, der var vedvarende syg og sengeliggende og stadig maatte have en Sygeplejerske hos sig. Det paagældende Forhold skyldtes, at der var meget faa Aldersrentenydere i Kommunen, saaledes at det til Raadighed staaende Beløb var meget ringe, medens det paa den anden Side var nødvendigt at yde den paagældende Kvinde et forholdsvis stort personligt Tillæg.

Endelig har der paa De samvirkende Sogneraadsforeningers Aarsmøde den 27. Oktober 1928 paa Foranledning af Viborg Amts Sogneraadsforening været ført en Forhandling om det paagældende Spørgsmaal. Forhandlingen resulterede i, at det overlodes til Foreningernes Bestyrelse efter nærmere Undersøgelse af, hvorledes Forholdene stiller sig i Kommuner af forskellig Størrelse og Art, at overveje Spørgsmaalet om Betimeligheden af en Henvendelse til Regeringen om en Ændring af Aldersrentelovens § 6.

9) I hvilke Købstadkommuner har det til fri Raadighed stillede Beløb til personligt Tillæg vist sig utilstrækkeligt?

ad 9) Der henvises til den foran under 5 omhandlede Fortegnelse over de til Købstædernes Raadighed til personlige Tillæg i Regnskabsaaret 1928—29 staaende Beløb.